

BUDAPESTA
25 Ianuarie st. v.
Joi 6 Februarie st. n.

Va esti joi'a si duminică.
Redacțiunea: *Strada
arborelui verde nr. 12.*

Nr. 6.

ANULU XV.
1879.

Prețului pe unu ann 10 fl.
Pe $\frac{1}{2}$ de ann 5 fl. ; pe $\frac{1}{4}$ de
ann 2 fl. 70 cr.
Pentru Români'a 2 galbeni.

SULTANITIA.

Comediu în 5 acte.

(Urmare.)

Scen'a IV.

Dimbovitianu si Smaranda.

Smaranda : (Lui *Dimbovitianu*.) Si tu . . . tu . . .
începi să-mi înșiri aice la vorbe goale, în locu sălergi
să și faci ceva.

Dimbovitianu : (La o parte.) Dîeu, și mai bine
va fi să-mi caru d'aice. (Cu voce nalta.) Bine țici,
draga. Me și ducu dara.

Smaranda : Unde?

Dimbovitianu : Mai întâiu la
camera . . .

Smaranda : Nero a peritu, și
tu, în locu de a-l cauta, te duci la
camera!?

Dimbovitianu : Astadi are să
fîa o șiedintia interesanta.

Smaranda : Si tu înca te mai
poti interesă de ceva, când șcii
durerea cumplita ce me consuma?!

Dimbovitianu : Am să facu
unu amandamentu.

Smaranda : Nero nu mai
este, și tu faci . . . amandamentu!

Dimbovitianu : Trebuie să-l
facu!

Smaranda : Cine te șilesece?

Dimbovitianu : Partid'a.

Smaranda : Asiă dara par-
tid'a cumpenesece mai multu la tine
decâtu durerea mea!?! Dar cu par-
tid'a te-ai cummatu și nu cu mine?
Ei i-ai juratu credintia pâna la
môrte, și nu mie? . . . În adeveru,
eu nu șciu că ômenii însurati de ce
se facu deputati?

Dimbovitianu : Din contra,
draga, multi holtei tocmăi de
aceea se alegu deputati, că să se
pôta însurâ.

Smaranda : E bine, fiindu că
mai întâiu mie mi-ai juratu cre-
dintia, ier nu camerei și partidei
tale : mie îmi datoreshci ascultare
și nu acestora.

Dimbovitianu : Acést'a e cea mai mare placere a
mea. Dar de cumva te-asiu rugă să vii și tu la camera
. . . Că celu pușinu să-ti faci nișica distracțiune . . .

Smaranda : Ce-mi pasa mie acumă de camer'a
vôstra! . . . Dar n'ai auditu ce nenorocire mi s'a în-
têmplat?

Dimbovitianu : Ba auditu! Dar în șfirșitu ce să
facu? Vrei să-mi îmbracu haine de jale, șeu se adres-
sezu vr'o interpelațiune ministrului?

Smaranda : Vreu să stai acasa . . . Șeu mai bine
vreu să te duci să cauti în tôte partile pe Nero, și să
mi-l aduci negreșitu.

Grévy, noul șiedinte al republicei franceze.

Dimbovitianu : Asiá dara esti decisa a nu eși?

Smaranda : Decisa.

Dimbovitianu : Îmi pare reu, căci la Apostolescu am vedîntu niste stofe noue.

Smaranda : Si dóra vrei sè-mi comandezi vr'o toaleta noua?

Dimbovitianu : Doriau sè-ti facu acésta surprindere . . .

Smaranda : E bine, eu nici odata nu-ti stricu bucur'ia. Déca vrei, nu-mi pasa, haidamu sè le vedemu!

Scen'a V.

Smaranda, Dimbovitianu si Vasilie.

Vasilie : Sè me iertati, cà ve conturbu asiá de timpuriu. Dar am voitu s'alinu câtu mai curêndu întristarea onorab. dómnie.

Smaranda : Dóra Nero?

Vasilie : L'am adusu acasa.

Smaranda : Ah! Îti multiamescu.

Dimbovitianu : Grația Domnului din ceru!

Smaranda : Unde l'ai gasîtu?

Vasilie : La mine acasa.

Dimbovitianu : (Cu mirare suspecta.) La tine?

Vasilie : A ratecitu acolo.

Smaranda : Si unde e acum?

Vasilie : Afara în autisiambra.

Dimbovitianu : Mai mare bucuria mi-ai facutu, decâtu déca mi-ai fi spusu cà ministeriul a cadîutu.

Smaranda : Me ducu sè-l vediu . . . Nero! . . . Nero! . . . (Ese.)

Scen'a VI.

Dimbovitianu si Vasilie.

Dimbovitianu : Dar én spune-mi, frate Vasilie, cum a ratacitu Nero la tine? Cum a sciutu calea? Dóra a mai fost cândva a colo? (Suspectu.) Cu cine a fost Nero la tine?

Vasilie : Cu Jonitia.

Dimbovitianu : Asiá? E bine.

Vasilie : Elu mi-a adusu acasa a séra niste càrti dela domnișior'a Zoe.

Dimbovitianu : Va sè dica Jonitia e de vina, căci a uitatu cânele acolo. (Îsi còte orologiul.) (La o parte.) Soci'a mea e ocupata cu Nero. Si eu me potu aretá ni-tielu la camera, celu puçinu pâna se va face apelul nominalu. (Lui Vasilie.) Însè iérta-me, cà eu trebe sè me ducu la camera. Dar iéca vine Zoe. Petreceti la olalta! (Ese.)

Scen'a VII.

Vasilie si Zoe.

Vasilie : Si iéta se facu lumina! Lumina în ânim'a mea. Sórele se ivi, si radiele sale placute petrunsera totu internul meu. Oh, Zoe, sórele vietii mele, revérsa lucórea ochilor tei asupra sufletului meu! Oh, vino aprópe de mine, si-mi vorbesce cu vocea ta sonóra! . . . De unu viitoru, de o vietia fericita, unde cei ce se iubescu nu au nici o stavila în calea realisării vi-surilor dulci.

Zoe : Sè-ti vorbescu de viitoru? De viitorul nostru? Dar potu sè facu óre acésta, când ânim'a mi se sbucnima 'n dureri? Póte sè lucésca stéu'a, déca radiele-i sînt astupate de nori? Potu sè vorbescu eu de viitoru, când vedu cerul vietii nóstre atátu de întunecat? . . .

Vasilie : Numai ti-se pare.

Zoe : Ba nu! Seși bine, cà parintele meu repausatu m'a logoditu înca în anii primi ai vietii mele, cu Octavianu Strungaru, al carui tata i-a fost prietenul celu mai intimu. Înainte de a muri, elu a rugatu cu limba de móрте pe dl Dimbovitianu sè-mi fia epitropu si sè esecute legatur'a propusa de elu. Epitropul meu dice, cà ar face pecatu de móрте, de cumva n'ar îndepliní dorint'a din urma a parintelui meu. Elu aștepta numai cá Octavian sè se rentórea dela Paris, unde a mersu sè-si faca studíile; si-apoi me va conduce la altaru.

Vasilie : În adevéru elu nici nu póte sè cugete altfel. A îndepliní rugarea amicului mortu, e o datoría sânta. Apoi, chiar si déca n'ar existe promisiunea facuta, între mine si între Octavianu ar trebui sè prefere pe acest'a. Ce sîm eu? Unu bietu pictoru. Se dice, cà am si unu nume óre-care. În alte tîeri mi-asíu puté câstigá palate cu penelul meu; dar sîm Român, si la noi artile umbla 'n zdrentie . . . Pe când elu, Octavianu, e bogatu . . .

Zoe : Oh! fia câtu de bogatu, eu totusi nu-l voiu puté iubi, ânim'a mea va fi totu a ta. Fia diamantul în ori ce cadra, totusi este mai scumpu decâtu ori ce pétra.

Vasilie : Îti multiamescu! . . . Aceste cuvinte me 'ncuragéza . . . E mare pedec'a ce ne stà în cale, dar iubirea mea o va derimá . . . Si de-ar fi câtu stânc'a, iubirea mea s'ar face unu fulgeru, si ar nimici-o . . . Spera dar, Zoe, spera! . . .

Zoe : Speru, Vasilie. Cu tóte aceste înse, me temu. Am unu presimtiu înfricosiatu, cà noi nici odata nu vom fi fericiti!

Vasilie : Liniscesce-te, scump'a mea. Ceriul nu póte fi atátu de severu față de noi. Pentru altii amorul e léganul fericirii, numai pentru noi sè fia cosciugul durerii?

(Va urmá.)

IOSIFU VULCANU.

V i s a r e .

„Ce dulce e prunci'a!“ o mama eu iubire
Sioptindu sarutu-i gingasîu pe buz'a-mi imprimá;
„Tu nu seii ce e jalea si aprig'a mahnire,
Si numai voluptatea te face-a lacrimá.“

Mama, mama, dá-mi tu pace,
Sè crescu mare mie-mi place!

Copilu eram eu înca când am întratu în lume
De mâna cu sperant'ia ce-mi suridea usóru!
Iér barc'a-mi usóurica 'n oceanul plinu de spume
Sburá cum sbóra gândul, mânata d'al meu doru.
Sbóra barca, sbóra 'n lume,
Tém'a 'n peptu-mi n'are nume!

Iér tiermii 'n departare, sclipindu îmi arotau
Gradini cu fructe d'auru si ape cristaline,
Isvóre cu dragu marmuru cu undele lor line,
Si tinere facióre cu dragu îmi surideau.
Sbóra barca, spume valul,
Tînt'a mea îmi este malul!

Dar vènturile vietii din lantúurile sortii
Scapându se napustira pe siubredul meu vasu;
Mugesce vijeli'a si velul negru-al noptii
Ascunde stéu'a vietii si al sperantíei pasu.
Sbóra barca, stéua vietii,
E ascuns'a 'n velul cetíei

N. BABOEANU.

Maritata si totusi fara barbatu.

— Romanu americanu, de Mrs. May Agnes Fleming. —
(Urmare.)

— Unchiul ei a fost unu omu priceputu, si dta ar trebui să urmedi esemplul lui. Singuritatea pōte face tocmai acelu efectu asupra ficei, cā si asupra mamei ei, Mrs Galbraith mi-a spus, cā castelul dtale „Tannenhof“ e mai posomorītu decāt o închisōre. Du pe Paulina acolo si o tīne pāna atunci, pāna cānd nu va cede.

— Si ce va dice atunci lumea?

— Si ce va dice atunci, cānd va audī suferințele vietii Ladyei Charteris, si modul tractării lui Gottfried Lyndill?

— La cele din urma cu nu sām culpabilu.

— Inse ai vedutu nemiđilocitu dupa cununīa dtale pe Robert Lisle în biserica, — surise Lordul; — acuma-su siese ōre, nu voiescu a te retīne mai multu; îndata ce vei preeugetā lucrul mai bine, speru cā vei pași pe partea mea.

— Pentru ce voiesci dta să iei de socia chiar pe Paulina?

— Pentru cā o iubescu si o urescu, si pentru cā ea me despretuiesce. Voiescu să-i înfrāngu superbiā si să o tavalescu în pravu; o voiescu, pentru cā ea nu me voiesce. Acum, Sir Hugo, adieu!

*

— Cine ne va conduce astadi în concertu, dupa ce Sir Hugo a plecatu la Londra? — întrebā Paulina în sēr'a urmatōre.

Concertul erā fōrte interesantu, debutāndu renunitul tenoristu Carol Friellson.

— Lordul Montalien e cavalerul nostru, — dice Mrs Galbraith, — si este timpul, cā să ve faceti toalet'a.

Paulina citiā mai departe.

— Audi tu Paulino? Mathilda chiama pe camierier'a.

— Nu te osteni, Mathildo, eu nu voiu merge.

— Nu vī?

Ea depuse diurnalul.

— Nu, în societatea Lordului Montalien nu me voiu aretā mai multu. Nu-mi stā în putere să-i oprescu întrarea în casa, inse totu ce potu face, de siguru voiu si face. Eu i-am spusu destul de chiar parerea mea; dar dta Mrs Galbraith poti cercetā concertul si fara mine.

Tōte înduplecările remasera fara resultatu; Lordul Montalien veni.

— Cum i va placē damei, — dice elu mișcāndu din umeri, — pușina singuritate nu-i va stricā.

Abiā plecā trasur'a, si Paulina chiamā îndata pe camierier'a sa.

— Imbraca-me iute, Ioano!

Erā unu caprișu, ce ne aduce aminte de caprișōs'a Polly Mason.

Ioana o împodobi si o însoși pāna la casa învecinata.

— Acasa-i, Mrs Atcherly?

— De unde vini dta, Paulino, — întrebā dam'a uimita, — cugetam cā esti în concertu.

— Acolo si voiescu a merge, decā vei avē bunatate a me însoși.

— Dara, copila draga, Mrs Galbraith —

— Mrs Galbraith si Mathilda s'au dusu cu Lordul Montalien; vino dta cu mine, draga Mrs Atcherly, eu iti voiu enarā celelalte pe cale.

— Mrs Galbraith iti va tīne māne o lectiune fōrte frunōsa. — dice dam'a, dupa ce audī istori'a ne-subordinațiunii ei.

Logea colonelului Atcherley erā chiar vis-à-vis de alui Sir Hugo. Lordul Montalien si Mrs Galbraith observara pe Paulina deodata.

— Pentru Ddieu, — eschiamā Mrs Galbraith. — să me încredu eu ōre ochilor mei?

Lordul Montalien rise.

— În adeveru e Paulina, si dta poti ride?

— Te rogu de o mie de ori, seusa-me, inse ideā i reesi de minune.

— Cum s'a încumetatu ca să faca asiā ceva? Eu nici odata nu o voiu putē iertā.

Cānd Sir Hugo sosi acasa în diu'a urmatōre, i împartași purtarea nemodesta a pupilei sale. Elu se mână cā si soru-sa, si chiamā îndata pe Paulina.

— Ai buetate si-mi spune motivele purtării tale necuviinciose de ieri, — începū elu în unu tonu imputatoru.

— Necuviincioșă, Sir Hugo? Eu am voitu să cercetedu concertul, pentru cā să audu pe renunitul tenoristu, si nu m'am dusu cu Mrs Galbraith, pentru cā Lordul Montalien a fost cavalerul lor, si eu nici odata mai multu nu voiu mai pași cu elu în publicitate.

— Lordul Montalien te-a pețitu, si eu iti demāndu să nu-l respingi.

Paulina surise

— Elu dara a recreatu fōrti'a curatorului meu; eu inse te rogu, Sir Hugo, să-ti cruti acca ostenēla. Decā ar depinde vietīa mea dela învoirea mea, mai bucurosu me voiu suī pe srafotu, decātu să me maritu dupa Emil Montalien.

— Pricipi-me, — dice elu māniosu, — spre a-ti dā timpu de preeugetare, vei rămāne în chili'a ta pāna atunci pāna cānd te vei învoi a te logodi cu elu. Comediā de cri nu se va mai repeti, si singuritatea te va învetiā subordinațiune. Acum te du!

Paulina plecā.

Sir Hugo a așteptatu vr'o opunere, inse ea se duse suridīndu în chili'a ei.

— Eu, Ioano, sām aici arestata, — dice ea cātra camierier'a sa, — si spre a împedecā ori ce fuga, me încuiu ēnsa-mi. Tu-mi vei aduce nutrimentu trebuitoru, si bate la usia, decā voiesci ceva cu mine.

Sir Hugo i urmā, si audī tōte.

— Ce să facu cu acēsta fēta? — întrebā elu pe sor'a sa, — nu o poti înfricā. Eu asculta!

Paulina cātā.

— Ea e capabila de tōte, — respunse Mrs Galbraith.

Si ea avea dreptate, precum în curēndu vom si audī.

Capitulul VII.

Causele si efectele.

Erā la 20 decemvre.

Lordul Emil Montalien se aflā în locuinti'a sa eleganta din strad'a St. James.

Paulina il numiā avaru; cānd inse erā vorb'a de confortul propriu, de siguru elu nu erā acela; locuinti'a lui erā lucuroșă, comoda si caldă, pe cānd afara urlā vēntul rece din decemvre, si nēu'a acoperise tōte.

Mylord purtā doliu, în întrég'a sa fiintia inse se vedea unu triumfu de bucuria.

(Va urmā.)

S A L O N U :

G r é v y.

Frânci'a iérase a trecut prin o mare crisa. Mac Mahon a fost silitu să-si dea dimisiunea; în locul lui s'a alesu Grévy. Asta însemnéza, că partid'a monarchica a cadîntu, si că republic'a a remasu învingătoare.

Căci, de si Mac Mahon eră presiedintele republicei, elu nu apartînea partidei republicane. Aflarea lui în fotelul presidențialu spunea învederatu, că republic'a nu eră înca stabilita cu deseversire, si că mai avea să supôrte lupte grele cu monarchi'a, al carei rađiemu celu mai puternicu se află tocmai în persón'a presiedintelui republicei.

Mac Mahon si-a si datu tôte silintiele spre a restabilí monarchi'a, dar însedaru. În alegerile facute sub elu, națiunea s'a manifestatu din ce în ce mai învederatu în contra tendințielor lui, pâna ce în urma, alegerile senatoriale din 5 ianuarie i nimicira ori ce sperantia.

Partid'a republicana ajungêndu la mare majoritate, pretinse o schimbare radicala, si anume delaturarea tuturor elementelor reacționare, civile si militare. Încătu pentru ramur'a civila, elu s'a învoitu; dar când i s'a cerutu si pensionarea unor generali. dênsul a refusat, si — precum scriseramu — la 30 jan. si-a datu dimisiunea.

Congressul s'a întrunitu numai decătu si a alesu în locul lui pe Grévy. De si n'amu promis pentru nrul de joi ilustrațiuni, totusi, voindu să facemu cetitorilor nostri cătu mai de graba o placere, iéta publicămu în nrul presinte portretul acestui barbatu, de a cărui persóna se ocupa acuma tóta lumea pe unde se cetescu diuare.

Iuliu Grévy s'a nascutu la 15 aug. 1809 în Montsous-Vandrez, unde parintii lui erau plugari. Că studente luă parte în revoluțiunea din iulie, la 1837 îmbrăcisiă carier'a de avocat si se asiediă în Paris, unde în scurtu timpu își eluptă unu nume bunu, mai alesu că aperatoru în processele politice intentate liberalilor si radicalilor. În 1848 Ledru-Rollin îl numi comissaru regescu în Jura, de unde fu alesu membru în constituanta, în care jocă unu rol de frunte.

Eră unu mare adversaru al presiedintiei lui Ludovicu Napoleon. Din caus'a acést'a facu si o celebra propunere, prin care voia să ieie tóta puterea executiva a presiedintelui si s'o depuna în mânilor corporilor legiuitoré. Dar propunerea lui cadîu.

Dupa lovitur'a de statu se retrase de pe terenul politicu si lucră cá advocationu. Mai apoi la 1868 primi iérase unu mandatu de deputatu, si facu parte de mic'a dar puternic'a oposițiune de atunce.

Dupa caderea lui Napoleon, guvernul provisoriu îl numi comissariu al aperiării naționale în mai multe departamente, si că atare funcționă pâna la încheierea pazei. Atunce iérase fu alesu deputatu în adunarea naționala din Bordeaux, care cu 529 voturi contra 10 îl puse presiedinte.

De atunce elu a fost alesu mai de multe ori la acésta demnitate, de unde acuma s'a înaltiatu la presiedinti'a republicei.

Prin alegerea lui francesii potu dice, că republic'a lor s'a consolidatu. De acuma înainte, esistinti'a si înflorirea ei va atêrnă numai dela întielépt'a conducere. Fia că Grévy să realizeze sublimatele aspirațiuni, cu cari națiunea sa si tóta lumea îl saluta în fruntea Frânciei!

O excursiune de iérna.

Timisiór'a 10 jan.

Eră desu de deminétia, înca nu se redicase întunericul, si cu pușinic'a néua ce zacea pe pamêntu eră tocmai cum este mai reu de umblatu, căci vântuletiul din diu'a precedentă o cam topise, gerul din nópte o înghiatiase, si asiă pentru noi raru umblati în lumina îndoiósa, eră — de si nu periculosu, dar — cam pré alunecosu a merge unu darabelu de drumu pe sîoséua afara de orasiu. Pe lângă asta se coborise si o cétia fumurósa, încătu nu puteai strabate cu ochii cincii pasi înainte, trebuia să ne ferimu de vr'o întalnire, — aveam să ne si grabimu, căci órele 5¹/₂ erau ficsate pentru întalnire.

La gara eră deja o lume glumitoré; erau óspeti mai multi decătu ori când pe astfel de timpu. Cea mai mare parte erau escurantii — membrii espedițiunii ce avea să plece. Să nu credeti înse, că dóra spre polul nordicu, aici mai aprópe, pâna la stațiunea a dóu'a din drumul spre Orsiova, unde inundatiunea apoi frigul pregatise unu magnificu locu de turisiatu.

Vedeti acea espedițiune animata eră compusa din dame tinere în numeru de patru-spre-diece — se întielege cu garde-dame. Tôte încostumate frumosu practic, cum póte inventá numai mod'a presinte, adeca: robe rond — vréu să diceu rochia scurta cu libertatea piciorélor, rocu lungu în croiul celor barbatesci, — din panura grósa si lânósa — cu guleru reversu, deschisu pentru a se vedé celu albu, apoi unu picu si colóre cravatei de metasa, palaría cu margini late, puse îndrasnetiu la-o parte, si decorata cu pene lungi, avutióse în fantasticalu gustu a maestrului Rembrand, séu si mai serióse, mai sprintene, buna-óra cum sînt ale domnilor „Lenau“ înfrumsetiate c'o simpla aripa de libela si velul obligatu; apoi muful si fia-care pe brațul dreptu talpigele ce zuraiau mai falnice decătu unu óre-care obiectu pré favoritu de fiii lui Marte.

Se pricepe că nici domni nu lipsiau din asta espedițiune închisa, ce se urise de ghiati'a lacului întretínutu aici anume de clubul patinatorilor — turisiatorilor — séu Dđieu scéie cum să-i mai numimu, că să nu se dica, că nu avemu o numire potrivita limbei nóstre.

Eră o viua placere a vedé cupeul plinu de cunoscuti verbuvati mai din tôte națiunile, confesiunile si vârtegele sociale. O societate ce vorbiá, ridea în tóte nuanțele coloritului seu internationalu, vedîndu spre cele patru parti apa . . . apa înghiatiata, necugetându macar o clipa la daun'a ce póte provení din acele ape, ce astadi facu prosaicul nostru tînutu asemenea privilegiatului locu scaldatu de undele murmóse ale lagunelor.

O óra buna ni-a duratu caletor'ia si atunci la siueratur'a locomotivei, asemenea unui cãrdu de paseri slobodite, se împraschiara pe-o imensa întindere de ghiatia, ce straluciá acum sub razele sórelui.

Fia amintita că o suprindeere întimpinarea curtenétia a síefului din stațiunea postata într'unu opidasiu si-o comuna curatu româna. Înse ve asigururu, că suprindeere mai gingasía o avuremu noi români, o suprindeere ce reversá simțiri dulci si doióse în ânimele nóstre.

Eră unu moșnégu albu caruntu si aplecatu de ani, cu fluorul ce-ti deșteptá prin tonurile sale doinicé mîi de suveniru trecute si dóra . . . uitate; eră betrânul ciobanu din comun'a vecina, în care petrecui si eu aprópe trei ani — si care în díorile verilor trecute mândându-si turmiti'a de oi pe lângă ferésta, me delectase

cu cântecele neasemenavere ale fidelului seu instrumentu.

Revederea, atențiunea-i gingașă și dorința lui a rămâne ȋu'a întręga cu noi, facu sę-mi aduc aminte pentru ce veni numai, dupa ce câștigai betrânului unu locu și o beutura încalditõre.

Eră unu frigu, greu de frigu, înse nime nu o scia, toti grabiau a-si drege câtu mai iute talpigele și apoi . . . ah! sę fiti vedutu numai ce eschiamări, ce învęrtite, ce cochetări și emulări în bizarfa figurelor și-a grupărilor, a-ti fi recunoscutu suveranitatea modei, înainte carei se închina cu toti în devoțiune.

Si turisiatul cum este, si ar mai putę fi luat din punctu sanitaru, este pe câtu de bunu distrage-toriu, chiar si recomandabilu aceloră, cari prin ocupațiunea ȋilnica sânt avisati a siedę în casa. O mișcare a membrilor, o evoluțiune a muschilor, în fine o gimnastica mai potrivita, iern'a nici cã s'ar putę gasi. Apoi la aste tõte deliciul a escelă, a fi urmaritu cu admirare, câtu nu contribue õre în a înflacará carmenii feciei, a buzelor și apoi luirea ochilor? Nu este deci mirare, când pe lângă multe numiri și observațiuni pe câtu geniale atātu și capriȋioșe în improvizare, se potrivescu multe cu june și cu juni, cã șirurile:

Cã si flori pe o câmpia,
Cã si zini, de bucuria,
Peste ape înghiatiate,
Sbõra-unu veselu cârdu de fete.

Dupa ele 'n falnicia,
Cã voinicii în vechia,
Juni cã fulgorul pornescu ;

Sę se spuna o poveste,
Sę întrebe frigu le este,
Si sę vedea cum zimbescu.

Ier tupitu lângă sloetie
Unu copilu cu bucle cretõe
Stã c'unu arcu gat'a lovı.

Sę vi-o spunu mai departe? Nu! Dvõstre sciti, cã acelu copilu este sburdatu nepregânditu, și adese lovesce adâncu. Voiu spune înse, cã „Amoru“ a fost de asta õra tristu și plecatu p'õ cugetare doioșă, urmărindu o parechia tinera ce înca melancolisă.

Dar sę nu credeti, cã acestu „Amoru“ a descinsu din atare lume ceresca — ci din asta a nõstra reala și prosaica cum este firea ei. „Amoru“ înainte de a primı acestu nume multu ȋicatoru, eră unu tineru voinicosu, ce tinea õre ce la esteriorul și înfașisarea sa eleganta. Eră curtenitoru bunu, jocatoru escelentu, și apoi instructoru în a se da pe ghiacia, cum trebuia sę-i cauti parechi'a. Acum înse din tõte a remasu pușin, cãci cã rezervistu își sacrificase unu ochiu pentru Bosni'a, și întõrse de acolo cu o legatura negra — ce de si îl face multu interesantu strainilor, totusi preferă a fi fãra ea, și a nu semená cu nebunaticul copilu — Amoru.

Cum ȋisei, elu urmariã o parechia tinera, acãrei melancolia își are istoria sa propria.

Laura eră una din cele mai dragalasie copile. Educațiunea ei eră moderna, vorbiã trei limbi binișoru, cântã aprõpe cã o primadona, și la pianu eră virtuõsa. Pe lângă aste o ânima ca dragulia — unu spiritu viu, și se pricepea ori unde sę aduca veselie, a semenea unei raze primaverõse. Nu este mirare, avea preferința ori unde, și lei ȋilei, candidatii de însura-

ȋiune, o încungțurau cã fluturii o rosa de maiu. Sciau ei bine, cã parintele ei cu ea dã si-o zestre considerabila.

Înse ei nu sciau cã parintele practicu în zestrea ei pusese și valõrea mobilelor, pânzaturelor și-a altor apendice, și astfel c'unu adausu micu de bani se redicã zestrea la considerabilitate.

Când o sciura asta și altii, Laura trecuse de nõue-spre-ȋiece ani — și asiã trecura mai nisce ani pân' se resolvã unul din cei multi a face parintelui propunerea : a-i dã pe Laura, și pretiul obiectelor cã zestre, cãci elu cã june fasionabilu eră cam arangiatu — și ce nu erã, se putea face usõru din salariul seu.

Bietul parinte se învoi — cãci dupa Laura înflorise deja o alte flõre. Numerã zestrea si fu dispensatu de o multime de grigi.

Ei! si fu bine unu timpu noilor casatoriti, dar când se uitã tiner'a nevęsta cã nu-i una, nu-i alta pentru a începe câtu de câtu o economiã, se gelui soȋiului, și elu zelosu aduse pe rëndu de ce aveau trebuința. Se gatira a face visite, dar cum a le primı? Încaperea lor erã mobilata binisõru, dar pentru gustul lui renumitu și alesu abuna sęma erã fõrte simplu.

Apoi de cãte ori nu-l încântase pe elu cântul Laurei, apoi maestruõs'a acompaniare pe pianu, dar acum încotro nu erã pianu? Iute unul și înca din cele mai elegante fabricațiuni, ce de buna sęma stęrnia invidia cunoscutilor. Veni apoi tõmn'a, trebuira a grigi pentru întręg'a ierna, și asiã totu cumperându și astringendu când ȋise bietul casatoritu: Dõmne ajute! cãci se arangiasse usiurelu și subțirelu, i veni în gându sę cerce la zestrea nevestei.

Si ce vedũ? Mari minuni! Elu luase totu cãte pușinu, și acum ajunse la urmãrile ei. Din asta apoi melancolia, cãci își pricepu gresie'l'a, cerendu numai zestre si alta nimica; se convinse, ce bine erã cu nevęsta — cu niȋca zestre — și apoi cu casa si męsa.

„Amoru“ põte înca gânda în melancolia la unu visu perdutu lângă ciobanul înveselitu, cãci din când în când ajutã numai unei dame sę se scõle, sęu unei mai grele — mai voluminõse a se mișcã din locu.

Pe când dara erã ȋiua, una din cele mai luminõse și sõrele stralucia argințiosu pe muntii îndepartati, se avisã trenul personalu. Si când ajunse, nu repede dupa obiceiul seu, ei mai domolu, noi formãmu unu rõndu si cu ciobanul în miȋilocu jocamu — „hor'a“ cu tõta frumseti'a și poesi'a ce zace în ea.

Unu „vivatu“ prelungitu resunã, din ferestrele deschise sburau marama și carti de visite cã fulgii unei ninsori de martisõru.

Relasu gândirei a trece mai iute peste petrecerea acelei ȋile animate, ce pe la õrele 12 ne aduse unu colosalu apetitu, încãtu geamantanele marisõre și umplute cu îngrigire, mai cã nu ne îndestuliau. Sal'a garei resunã cã la unu ospetiu mare de risu și șicanituri, ce mai târdiu desceptara toastele, mai cu sęma pentru garde-dame, acãror câmpu de esclare acum s'a deschisu.

Dupa redicarea mesei, ce începũ cu animare dupla turisiatul, și acum dupa õresi-care programu. Se jocara cuadrile și alte jocuri, și tõte bine dupa fluerul fratelui romãnu ce cântã : „Si-a perdutu ciobanul oile.“

Încalditi, obositi și nu mai sciu cum, când se coborı cęti'a serei, așteptãmu trenul care sę ne duca cãtra casa. De asta-data aveamu și alti soci de caletoria, nisce ingineri și 'n urma si unu cavaleru elegantu

care intră fără a dá celu mai micu semnu de salutare.

Lânga mine sîdea Elmira, si pe lânga buzele ei se mişcă unu surisu sarcasticu.

— Îl eunosci? — o întrebai aretându spre noul veritu.

— Încă bine, sorióra! elu este românu cá si noi si stramosii nostri.

— Si de unde scii?

— De unde? Hah! hah! n'a întratu elu făr' a salutá!?

Nu mai disei nimica. Când amu ajunsu aprópe de tînta, luminele straluceiau ca stele împraschiate pe stradele orasului — ier tinerul elegantu fu celu d'ântâiu care ne ajută a ne da din cupeu, si apoi a se multumí pentru lectiunea primita.

Asiá se finí escursiunea nóstra de iérna, care abuma séma pentru cá fuse prim'a în felul seu, va remâne pentru multu timpu o suvenire placuta în memoria escurantilor.

EMILIA LUNGU.

Vêrful cu dorul.

— *Prim'a opera româna.* —

Acesta e titlul unei opere în trei acte care se va represintă în curêndu la teatrul celu mare din Bucuresci de artistii italiani.

Acésta opera a fost scrisa la Sinaia si este subsemnata T. de Laroc. Se asicura, cá sub acestu pseudonimu, s'ascunde o péna ilustra, unu nume veneratu, o persóna augusta.

Vêrful cu dorul a fost scrisa în versuri nemtiesci, si e tradusa de dl Eminescu în românesce si de dl Paganini, bibliotecarul universitatii, în italiennesce.

Éca dupa „L'Oricéat“ subiectul acestei opere :

Erá odata la Sinaia o frumósá pastoritia. Unu pastoru se înamorá de dèns'a si o cerú în casatoria. Dar primí acestu respunsu :

— Urcá-te pe vèrful celu mai înaltu alu muntelui, singuru, si sîedi acolo iérna întréga, în vèntu, în plóia si în zapada. Déca, la prima-véra, vei mai iubi pastoritia, o vei luá în casatoria.

Bietul pastoru pleca îndata.

Atunci erá tóamna. Iérna sosi curêndu. Pastorul nu simtá frigulu, elu nu se gândiá de câtu la iubita sa si nu priviá înainte-i de câtu prima-véra multu dorita . . .

Asteptarea fu lunga.

În sfîrşitu, într'o diminétia, pastorul vedú cá sórele resaria mai veselu, mai caldu, mai stralucitoru de câtu totu-de-una. Erá mai multu de câtu resaritul sórelui, erá resaritul prima-verei.

Si pastorul vede pe iubita sa apropiându-se: înca câti-va pasi si va fi lânga elu. Fericitul pastoru îsi vede dorul împlinitu si din vèrful muntelui binecuvintéza provedintia. Anim'a sa bate, bate atátu de tare, în câtu se sfarama si pastoritia îl vede cadîndu mortu de bucuria în bratiéle ei.

Music'a acestei delicate inspiratiuni a fost scrisa de dl Liubicz, pianistu al M. S. R. Dómn'a.

La aceste reproduse din „Românu“, mai adaugemu din „Timpul“ : Music'a e limpede si frumósá, tînta în stilu classieu. Tecstul înse se va cântá dupa o traducere italiana a dlui Paganini, de vreme-ce cântaretii italiani ai operei nóstre aru întimpiná óre-cari greutati de rostire, în învetiare chiar, dec' ar fi se cânte românesce.

Dieta în sâmbet'a trecuta a tîntu o sîedintia interessanta, în care s'a desbatutu propunerea cá se se faca pâna la desbaterea budgetului o aretare despre tóte crescerile si scaderile averii statului în cei 10 ani de pe urma; ministrul de financie a propusu cá acésta aretare se se faca dupa desbaterea budgetului: propunerea lui fu primita cu majoritate de 12 voturi.

Alegerea lui Grévy de presiedinte al republicei fu primita cu încredere de cátra puterile mari, cáci prin persóna lui vedu asigurata liniscea. În urmarea schimbării facute prin acésta alegere, unii ambasadori si-au datu dimissiuinea. Ministeriul asemene si-a datu dimissiuinea, si fiind cá Dufaure n'a primitu însarcinarea d'a compune unu cabinetu nou, Grévy a învitatu pe Waddington, fostul ministru de esterne, se forméze unu cabinetu. Gambetta a fost alesu presiedinte al camerei cu 314 voturi din 405 votanti.

Emanciparea jidanilor în Români'a. În sîedintiele din urma ale corpurilor legiuítóre, presiedintele consiliului de ministri a cetitu mesagele domnesci, prin cari se naintéza camerei si senatului declaratiunea, cá se va modificá articolul 7, relativu la împamêntenirea strainilor de ritu necrestinu. Senatul a alesu o comissiuine de 7 membrii, care se studieze declaratiunea si se aduca unu raportu asupra-i. Camer'a înse n'a facutu asiá, ci a tramisu declaratiunea în studiarca sectiunilor sale.

Di D. Bratianu va plecá dílele aceste din Paris la Londra.

Di Ion Ghica publica o scrisóre în „Times“, în caus'a emancipării jidanilor în Români'a, esprimându si parerea, cá numai acelora se póte acordá egalitatea de drepturi, cari sînt nascuti în tíra séu au servitu în armata, cari au obtînutu vr'unu gradu universitaru óre unde, cari posedu séu tînu în lucrare o fabrica de ori ce felu; în fine, aceia cari fiindu si sub protectiunea straina, declara cá dorescu se devina supusi români.

Contra cîumei si Români'a au luatú dispositiuni. Ea a tramisu doi medicii la Viena, spre a se asociá la mesurile luate contra cîumei de cátra Austri'a si Germani'a; acesti delegati au declaratú, cá guvernul românu e hotarítu de a stabili unu cordonu sanitaru si o carantina de-alungul fruntariei ruso-române. „Voc. Cov.“ scrie, cá guvernul a si ordonatú prefectului din Galati, cá împreuna cu unu ingineru, se viziteze punctele de fruntaria spre Rusi'a, Ónc'a si Gur'a-Prutului, pentru a se constitui barace, cari se serve persónelor si lucrurilor ce vinu din Rusi'a de carantina si cercetare medicala.

Guvernul prusescu nu va tramite nici unu representantu în Români'a, pâna nu se va vedé votul Constitúcional din fauru séu martie.

Adunarea deputatilor României a votatu unu creditu de 500,000 lei pentru înfintierea de carantine de a lungul granitiei ruse si pentru luarea tuturor mesurilor de precautiune în contra cîumei, care bântue în districtul Astrahan din Rusi'a. În legatura cu acésta, aflámu din „Press'a“, cá dr. Grecescu a si plecatu la Ungheni, spre a înfintia acolo o carantina si unu cordon sanitaru d'a lungul fruntariei ruso-române, dr. Voichinschi e însarcinatú cu unu asemene serviciu la Galati; guvernul a decisu a tramite în sinul comissiuinii internatiionale din Rusi'a trei doctori români, si anume pe dnii Marcovicu, Petrescu si Stoicescu.

În sfîrşitu si guvernul rusescu ordona reunirea unei comissiuini de igiena contra cîumei, care bântue

provinci'a Astrahanului. Corpurile persónelor mórte în urm'a epidemiei, vor fi supuse la cremațiune prin focu. S'a hotărîtu a se luá mesuri energice. Medicii straini ce vor merge a-si oferí serviciile, vor fi fórte bine primiti.

Curtea de apelu din Neapole a amânatu procesul contra atentatorului Giovanni Passavanti pentru 30 de zile, ca în acestu intervalu de timpu sè se studieze starga lui psihica.

Isgonirea socialistilor din Berlin se urmèza necontenitu. Sâmbat'a trecuta s'au mai ivitu doue casuri.

Unu ucazu al guvernului generalu din Bulgaria ier'ta locuitorilor din Ruscine, Vidin si Tèrnova contribuțiunile pâna la 1878, si celor din districtele Varna si Sofia pâna la 1879.

Literatura si arti

O nópte furtunosá séu Nr. 9. Sub titlu acest'a s'a jucatu de curèndu în teatrul național din Bucuresci o piesa nóua, în 4 acte, de I. Caragealli. Criticul „Românului“ scrie, cá literatur'a dramatica n'a câstí-gatu nimica, de óra-ce pies'a e plina de obscenități.

Istori'a Românilor de Xenopol, cea mai buna dia câte se afla astadi, a esítu de sub tiparu în editur'a librariiei Socec et comp. la Bucuresci. Pretiul unui exemplaru numai 60 bani.

Artistul Rossi, precum ni spune „Rom. Lib.“, a produsu o impresiune atátu de via asupra Craiovenilor, în cátu fratii nostrii olteni, în entusiasmul lor, aprinsu de vapai'a artei, ar fi oferitu celebrului tragedianu, unu prezentu frumosu de comemorațiune.

La Táborzsky si Parsch în Budapesta a aparutu: „Medicus csárdás“, de Rácz Pál, pretiul 60 cr. — „Telephon“, polca-mazur, de F. Fahrbach jun., pretiul 50 cr.

Biserica si scóla.

M. S. regele a daruitu bisericei gr. c. române din Cutu 200 fl.

Memori'a Ecaterinei Mocioni s'a serbatu la 13/25 ianuarie si în biserica din Capolnasu, moși'a repausatei. Cu acésta ocaziune a celebratu dl protopresbiteru Ioanu Tieranu din Lipova, cu asistintia de 4 preoti.

Invetiatorii din Reșinari au tînutu la 2 fauru st. n. o siediintia publica, cu care ocaziune corul școlaru a cântatu „Destépta-te Române!“, directorul I. Metiu tînu cuvèntul de deschidere, S. Secarea declamá „Od'a ostasilor români“ de V. Alesandri, dsior'a A. Bratu cântá „Nu me uitá!“ — P. Simtion tînu o disertațiune despre educațiune, Ios. Goga declamá „Resbunarea siórecilor séu mórtea lui Sion“ pocsia de Alesandrescu, si în fine corul școlaru cântá „Diorile frumóse.“

Femei doctori. Diarele din Svitiera spunu, cá o domnișóra, originara din Offenburg, anume Lina Berger, a primitu diplom'a de doctor dela facultatea de filosofia din Berna, în urm'a unor esamene stralucite. Alte doue dame, una Americana si alta Vienesa, au obtînutu diplom'a de doctor dela facultatea de medicina.

Scólele în Rusi'a. Esista actualminte în Rusi'a 9 universități cu 6 mii de studenti; 195 gimnasie si progimnasie, cu 50 mii elevi; 56 scóle profesionale, cu 11 mii elevi; 223 gimnasie de fete, cu 35 mii eleve; 68 scóle normale, cu 5 mii elevi, si 25,491 scóle pri-

mare, cu 1 milionu elevi. Aceste date resulta dintr'o espunere grafica facuta de ministrul de instructiune al Rusiei la espozitiunea din Paris.

Societati si institute.

O nóua societate româna. Corpul didacticu din Români'a au înfiintiatu o societate, care — dupa votarea statutelor — s'a constituitu duminica la 14/28 jan. S'a alesu: presiedinte C. Bosianu, vice-presiedinte dr. Davila, casiaru C. Trotènu, bibliotecaru Ch. Ioninu. Membrii duii: D. A. Laurianu, dr. Severin, G. Popoviciu, V. Seicaru, Z. Herescu, Spiru Arest, V. Stefanescu, P. S. Aurelianu si G. D. Teodorescu. Secretaru N. Chirilov.

Societatea de lectura a studentilor români gr. or. din Brasiovu, a serbatu în duminica trecuta a diecea aniversaria a sa, esecutându o programa literaria musicala interesanta.

Societatea geografica din Paris, va primi în curèndu în siediintia estraordinara, în amfiteatrul Sorbonei, pe dd. Savorgnan de Brazza si doctorul Balay cari se întoreu din Africa Ecuatoriala, unde-i trani-sese dis'a societate, spre a recunóscu fluviul Ogue. Ei vor da séma Societati'i de rezultatele dobèndite în acésta espeditiie facuta în continentul cu atmosfera înflacarata, în cursul a 3 ani si trecèndu prin cele mai mari pericole si suferintie.

Ce e nou ?

Óspeti nalti în Români'a. Principele domnitoru de Waldeck si Pymont, însociitu de fiic'a sa principe-s'a Paulina, au sositu în septemân'a trecuta la Bucuresci. La gara au fost primiti de Domnitorul; iér Dómni'a i-a întimpinatu în capul scarei de onóre. Principele-óspe e unchiul ei.

Carnevalu. Serat'a ce se va arangiá de tinerimea româna din Budapesta în carnevalu acest'a, a deșteptatu mare interessare în publicul d'aice, fara privire de naționalitate, si multi se gata a luá parte. — **La Gherla** se va dá unu balu la 9 febr. în favorul bisericei gr. c.; presiedinte e dl Andreiu Anton, cas-saru Iosifu Popu, membrii arangiatorii dnii Grigoriu Stetiú, Vasiliu Suciu, Macaveiu Popu, Ioanu Popu, Iosifu Popu, membri în comitetu dnii: Grig. Baldi, Martin Câmpianu, Teod. Câmpianu, Vas. Copindeanu, George Lazaru.

Caletori'a reginei Victoria. Yachtul „Victoria and Albert“ a primitu ordinu sè fia gata de plecare, cáci în prim'a septemâna a lunei lui aprile, regin'a va plecá, spre a face o caletoria pe continentu. Dèns'a va cercetá mai întaiu mormèntul marei ducese de Hessa, apoi mai târdiu va plecá la Coburg.

Unu casu raru de letargia. Diarele din Francia raportéza unu casu de letargia causatu de frica, care s'a produsu la Lille. În diu'a de Craciunu, o féta de 18 ani întrá în casa, spuindu cá fusese înspaimèntata de latraturile neașteptate ale unui câne, pe care nu-l vediu se vindu la ea. Pentru momentu nu simtiá nimicu si rise si ea de întèmplare. A dóu'a di diminètia fu imposibilu a fi trezita, si totu astfel fu si cele 3 zile urmátóre. A patr'a di se tređi câte-va minute, si spuse tatalui seu cá voiesce înca sè dórma. În adevèru adormi, si sér'a medicii chiamati de famili'a înspaimèntata de acea stare estraordinara, constataru cá încetase de a traí.

Unu omoru din cele mai grozave s'a sevèrsitu la 28 spre 29 ianuarie nóptea în Budapesta. Unu învetiacelu de tinicaria, cu numele Chladon, în ctate de

17 ani, din Agri'a, eșindu în acea și din temnită, află că prietenul seu Czechner, unu învetiacelu de sticlăria, de aceeași etate, a primitu de acasa 35 fl., l'a rugatu să-i deie cvartiru pe noapte. Czechner i împlini cererea, s'era la 10 ore mersera amândoi acasa și se culcarea într'unu patu, căci altul nu era. Czechner adormi, și când Chladon se convinse, că ortacul seu dorme, scose unu cutitu ce-l avea ascunsu sub camesia și i taiă gâtul. Nenorocit'a victima nu muri îndată, și svêrgolindu-se, cadîu din patu. Chladon sari în picioare, aprinse lumina, și vedîndu că acela înca n'a muritu, i-a mai datu câteva împunseturi, pâna ce își expiră sufletul. Apoi ucigatorul își spelă mânilor și făci'a, scriso epistola falsă către poliția, asiednă cadavrul ierăsi în patu, *se culcă lângă el și dormi acolo pana demineu'a la 5 ore.* Atunce audî deschidîndu-se pört'a; se mbracă dara iute, tragîndu pe picioare cismele mortului, și luându banii aceluia, eși pe pörta cu țigar'a în gura... Acestu faptu barbaru deșteptă mare senzațiune în orasiu, și elu însusi își cumperă unu diuaru să vedea cum e deserisu. Dar aice o patî. Unu sodalu de calciunaru îl vedîu pe strada, cunoscu cismele lui Czechner, făcu aretare la poliția, și ucigasiul deja se afla în mânilor justiției.

Farmacile în Dobrogea lipsiau mai cu totul, deci direcțiunea generala sanitara a luat mesuri pentru înfiintarea aceloră în toate localitățile unde se simte necesitatea; mai multi români s'au și dusu în Dobrogea să înfiinteze acolo farmacii. Farmacistul român, dl Dimitrie Melinescu, va înfiintă un'a la Tulcea.

Merunte din țiera. Pentru mobilizarea din primaver'a viitoare au și începutu să se facă unele pregatiri de proviantare. — **Si-a ogoritu mam'a!** Unu omu însuratu din Czabag, Nitra, cu numele Szabó, si-a sugrumatu mam'a, pentru că acest'a n'a traitu bine cu noru-sa. — **În balul amplotiatilor căilor ferate din Budapesta** unu jocusu cadîu de odata la pamîntu, și peste trei patrare de ora muri.

Din Români'a. Cursul rublei s'a scădiutu la 3 franci și 70 cent., ceea ce a fost o adeverata bomba în piatr'a româna. — **Plói'a de decorațiuni** totu continua; acusi nu va mai fi în țiera omu nedecoratu. — **În Dobrogea** alegerile comunale vor începe în fauru; dl V. A. Urechia e așteptatu acolo pentru organizarea școlilor.

Din strainetate. În Africa se va face o mare interiera, adeca se va sapă unu canalu de comunicare, destinatu a aduce apele în centrul Africeii. — **Plói'a de nisipu** a cadîutu acum câte-va zile în unele părți din Silesi'a și Lusaci'a de jos. — **Bauc'a Engliterei** a redusu scomptul la 3 la sută. — **La Paris** s'a înfiintiatu unu comitetu pentru redicarea unui monumentu poetului francesu Béranger. — **În Frânci'a** a fost atâta ninsóre, încâtu în centrul țerii comunicațiunea s'a opritu.

Terminul de deslegare al ghiciturii de mai la vale e 16 febr., ier al aceleia din nr. trecutu 9 febr. În ambele casuri se va sorti o carte.

Deslegarea ghiciturii din nr. 1:

„Anu nou fericitu cetitörelor Familiei!“

Bine au ghicit'o dómnele și domnișiórele: Alo-

sia Tiarina, Eugenia Socolu, Elisa Dragalina, Elena Ciple, Jordeni I. Blebea, Ana Blebea, Septimia Popovicu, Ida Mladinu, Regina Radneanu, Maria Zacharia, Ninuti'a Mustea, Iosefina Luca, Emilia Andrea, Iuliana Savescu, Sofia Cernicu, Amalia Muresianu, Eufrosina Popu, Cristina Popescu, Maria Popescu, și dnii P. S. Valeanu, Stefan B. Popovicu, Dimitrie Prunesiu, Iustinu Tiarina, Isidor Titici, Grigore Mihaescu și Antoniu Evianu.

Premiul Pa căscigatu, prin tragere de sorte, domnișiór'a *Ida Mladinu* în Curticiu, careia i s'a și tramisu opul: „Ranele Națiunii“, romanu în 3 tomuri de Iosifu Vulcanu.

Avisamu pe stimatele cetitöre și cetitori, cari ne tramitu de odata mai multe deslegări de ghicituri, să binevoiésca a scrie tóte pe hârtii separate.

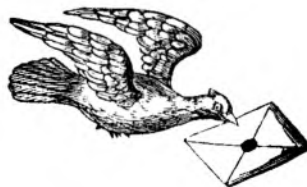
Ghicitura de siacu

de Septimia Popovicu.

ne	doru	în	dulci	pri-	dulci	du-	Si
a	cu	mi-	mi-i	ro	cu	Totu	cu
mi-i	Ah	re	vind	lu-	Ah	re	cu
Du-	ta	blân-	te	Veci-	si	rasu	le
mî-i	doru	te	di	de	Te	te	ce-
ca-	iosu	sîóp-	chem	nóp-	nic	ja-	ge-
de	doru	fle-	Di	ne	plâng	te	nóp-
su-	le	ti-	și	tu-mi	si	În-	de

Se póte deslegá dupa saritul calului.

Post'a Redactiunii.

Dnoi M. Z. in S. Ve multiamimu și ne pare bine. că nisuintele nostre sînt apretuite cu atâta caldura.

Bucuresci. Fiindu că epigramele s'au publicatu deja într'unu diuaru de acolo. nu le putem întrebuintă.

Te iubescu! Pré frumosu! Dar se nu-i spunu acest'a în versuri, căci ne tememu, că te va refusă!

Paris. Corespundintiele?

X. Y. Scrii, că o dsióra n'a voitu să jöce cu dta; mare evenimentu pentru dta, dar micu pentru publicul cetitoru.

Gherla. Ve multiamimu, că ne faceti atenti! Vedemu și noi de multu, cum se totu reproduce din foile nostre, fără să se numésca isvorul. Credemu însu, că acesta pân'acuma s'a facutu numai din uitare, și că în viitoru ni se va respectă proprietatea.

Dlni V. N. in Bucurnsci. Dorint'a dv. se va realiză déca dv. și altii ne veti aduná abonanti.

Proprietaru, redactoru respundietoru și editoru: **IOSIFU VULCANU.**

Cu tipariulu lui Alesandru Kocsi in Budapest'a. 1879. Bulevard-Museu nr. 10.